

Zenders kiezen

Als Brooke geen vriendin van
Camille meer wilde zijn, wat dan?

Shannon Tuttle Leichty

(Gebaseerd op een waar gebeurd
verhaal)

*'Zijn macht is met u, dus strijd voor het
recht!' (Lofzangen, nr. 237.)*

Ik heb gisteren naar een heel leuke serie
gekeken. Moet je ook doen. Misschien
kunnen we een keer samen kijken!' zei
Brooke.

Camille vond het heerlijk om met haar
beste vriendin te praten terwijl ze van
school naar huis liepen. Ze vond het fijn
dat ze veel gemeen hadden.

'Klinkt goed!' Camille wuifde gedag en
deed de voordeur open.

Toen Camille klaar was met haar huis-
werk, zette ze de tv aan en zocht ze de
serie. Ze keek ernaar uit om er de volgende
dag over te praten met Brooke!

De serie was *inderdaad* grappig. De per-
sonages deden gekke dingen en vertelden
grappen. Camille moest vaak lachen. Maar
niet alles wat ze zeiden was grappig. Ze
gebruikten woorden die

Camille zwaar op de
maag lagen. Het waren
geen goede woorden.

Wat moet ik doen?

vroeg ze zich af.

Camille wist dat dit
geen goede woorden
waren. Maar ze wilde
weten hoe de aflevering
afliep. Wat moest ze zeggen als

Brooke er morgen naar vroeg?

Met een zucht zette Camille de tv uit.

Toen mama thuiskwam, hielp Camille met tafelde-
ken. 'Hoe was het op school?' vroeg mama.

Camille legde de vorken en lepels neer. 'Het ging
heel goed. Alleen ... Brooke zei dat ik naar een serie
moest kijken. Dat deed ik ook, maar er zaten slechte
woorden in. Het voelde niet goed, dus ik heb ze
uitgezet.'

'Ik denk dat je de juiste keuze hebt gemaakt.'

'Maar Brooke wil er samen naar kijken. Ze is mijn
beste vriendin! We houden van dezelfde muziek,
dezelfde ijsmaak, dezelfde boeken ...'

Haar moeder zette de pasta op tafel. 'Dat is zo, maar
je hoeft niet *alles* hetzelfde te doen. Vooral niet als je
er niet prettig bij voelt. Je mag best andere keuzes
maken dan een vriendin.'

'Hoezo?' vroeg Camille.

'Nou, wij zeggen geen slechte woorden, zodat we
de Heilige Geest kunnen voelen', legde mama uit.
'Maar niet iedereen denkt daar hetzelfde over. Daarom
zijn het nog geen slechte mensen.'

Camille maakte zich nog steeds zorgen over wat
er zou gebeuren wanneer Brooke vroeg wat ze van
de serie vond. Ze praatten over alles! Wat als Brooke
dacht dat ze kinderachtig deed? Of erger nog, als ze
niet langer haar vriendin wilde zijn?

Camille zei een gebed voor het slapengaan.
*Hemelse Vader, help me alstublieft om morgen met
Brooke te praten. Help me om moedig te zijn.* Camille
klom in bed en hoopte dat op school alles goed
zou gaan.

'Camille!' riep Brooke over het schoolplein. Ze
rende over het gras naar Camille. 'Wat vond je
van de serie? Was ze niet grappig?'

Camille haalde diep adem. 'Ik heb maar een klein
stukje gekeken.'

Brooke leek het niet te snappen. 'Waarom?'

Camille dacht even na. Zou ze gewoon zeggen
dat ze het druk had gehad? Wat zou Brooke zeg-
gen? 'Nou ... omdat ze woorden gebruikten die ik
niet leuk vond. Het voelde niet prettig om ernaar te
kijken.'

'O', zei Brooke zachtjes. Toen zei ze: 'Dat is niet
erg. We hoeven er niet samen naar te kijken. We
kunnen wel een serie vinden die we allebei leuk
vinden, of samen wat anders doen.'

'Oké.' Camille glimlachte. Toen liepen de twee
vriendinnen lachend en pratend de klas binnen. ●

De auteur woont in Utah (VS).

Je kunt het goede kiezen, ook al
doen anderen dat niet. Je hemelse
Vader helpt je om sterk te zijn.